

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Збірник матеріалів
Звітної науково-практичної конференції
Луганського національного
аграрного університету
26 лютого 2020 року**

2020

УДК 122/129+37+62+65+68+69+81+94](063)
З-41

Рекомендовано до друку Вченою радою Луганського національного аграрного університету, протокол № 3 від 04.03.2020 р.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова: Подольський Р. Ю., в.о. ректора ЛНАУ;

Заступник голови: Кирпичова І. В., проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи;

Члени:

Любимов І. М., проректор з адміністративно-господарської роботи;

Васюренко Л. В., в.о. декана економічного факультету;

Березенко К. С., в.о. директора ННІ біологічних і харчових технологій;

Родіонова К. О., в.о. директора ННІ ветеринарної медицини,;

Поляков А. М., в.о. директора ННІ механізації сільського господарства;

Сопов Д. С., в.о. директора ННІ будівництва;

Чугаєв С. В., в.о. директора ННІ агрономії;

Тупченко В. В., в.о. завідувача кафедри загальноосвітньої підготовки;

Руднік Д. Г., голова Ради молодих учених.

Секретар: Прокопенко О. В., доцент кафедри загальноосвітньої підготовки.

З-41 Збірник матеріалів Звітної науково-практичної конференції
Луганського національного аграрного університету,
(26 лют. 2020 р.) / Луган. нац. аграр. ун-т. – [Харків : ФОП
Бровін О. В., 2020]. – 308 с.
ISBN 978-617-7738-98-4

У збірнику представлені тези доповідей учасників Звітної науково-практичної конференції Луганського національного аграрного університету, яка відбулася 26 лютого 2020 року. У збірнику висвітлено результати наукових досліджень і розробок викладачів, співробітників, магістрів, здобувачів та аспірантів.

Матеріали подано в авторській редакції.

УДК 122/129+37+62+65+68+69+81+94](063)

ISBN 978-617-7738-98-4

© Колектив авторів, 2020

© Луганський національний
аграрний університет, 2020

Руднік Д. Г. КАФЕДРА ІСТОРИКО-ФІЛОСОФСЬКОГО СПРЯМУВАННЯ
ТА ЗМІСТ ОСВІТИ В АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ 175

СЕКЦІЯ 5

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Vogatko N. M. TOXIC-BIOLOGICAL EVALUTION OF MEAT SLAUGHTERED
ANIMAL FOR THE TREATMENT OF DETERGENS
AND DISINFECTANTS 178

Палій А. П., Гонтарь В. В., Палій А. П. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНЕ
ОБГРУНТУВАННЯ ОБРОБКИ ТВАРИН ПРОТИ
ПАРАЗИТУЮЧИХ КОМАХ..... 181

Павленко І. С., Наливайко Л. І., Родіонова К. О. ДІАГНОСТИКА ГОСТРИХ
КИШКОВИХ ІНФЕКЦІЙ У ТЕЛЯТ 183

Васюніна Т. Г., Єресковська Г. Г., Мацнєва А. О. ПОРІВНЯЛЬНА
ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ СХЕМ ПРОФІЛАКТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ
ПАТОЛОГІЇ ПІСЛЯРОДОВОГО ПЕРІОДУ 186

Ващук Є. В. БЕЗПЕЧНА ДЕЗІНФЕКЦІЯ ІНКУБАЦІЙНОГО ЯЙЦЯ 190

Івлева О. В., Богородська А. К. ЕПІЗООТИЧНІ ДАНІ ЩОДО ПОШИРЕННЯ
ТА КЛІНІЧНИЙ ПЕРЕБІГ ІНФЕКЦІЙНОГО ПЕРИТОНІТУ КОТІВ 191

Дубін Р. А., Гурєв М. В. ІМУНОКОРЕГУЮЧА ТЕРАПІЯ ШЛУНКОВО-
КИШКОВИХ ЗАХВОРЮВАНЬ НОВОНАРОДЖЕНИХ
ТЕЛЯТ І ПОРОСЯТ 193

Пархоменко Л. І., Аль Саяснєх Обада, Аль Равашдєх Мустафа.
РЕЗЕРВУАРИ КОРОНАВІРУСУ В СВІТІ..... 196

Логачова Н. О., Сосницький О. І. СЕНСИБІЛІЗАЦІЙНІ І ПРОТЕКТИВНІ
ВЛАСТИВОСТІ M. AVIUM..... 199

СЕКЦІЯ 6

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Бычков Н. А. АЛГОРИТМ ФІНАНСОВОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ
СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ
В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ 201

Метлицкий В. Н. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ЛИЗИНГА
СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ 205

Бережна Ю. Г., Матичак П. П. ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ 209

Бережна Юлія Геннадіївна, кандидат економічних наук, доцент,
Луганський національний аграрний університет,
Матичак Петро Петрович, кандидат економічних наук, доцент,
Луганський національний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Особливість сучасного етапу розвитку економіки – нестійкість середовища функціонування суб'єктів господарювання і підвищена ризикованість їх діяльності. В той же час суб'єкти господарювання зацікавлені в довгостроковому функціонуванні на ринку, стійкому розвитку і забезпеченні поточної і стратегічної прибутковості діяльності.

Вирішенням цього питання виступає формування ефективного фінансово-економічного потенціалу, який сприяє його успішній адаптації до змін, що відбуваються. Чим вище фінансово-економічний потенціал, тим більш високими можуть бути результати його діяльності. Світовий досвід показує, що найбільш ефективно ці задачі вирішуються на основі формування стратегії.

Розвиток стратегії орієнтований на покращення фінансово-економічного потенціалу національного простору. Формування та розвиток стратегії дозволяє суб'єктам господарювання адаптуватися до ринкових умов та функціонувати досить ефективно.

Розвиток передбачає більш ефективне використання ресурсів, що дозволяє визначити його лише як позитивний тип змін і не передбачає повернення назад. Потреба у розвитку є очевидною, але поштовхом для здійснення дій щодо зміни системи підприємства виступають протиріччя внутрішнього та зовнішнього характеру.

Розглянувши зміст понять «стратегія» та «розвиток», можна зробити висновок про тісний зв'язок даних категорій: з одного боку стратегія розуміється як інструмент забезпечення розвитку підприємства, а з іншого боку – розвиток є результатом реалізації стратегії.

Тому, стратегію розвитку підприємства слід розглядати як систему формування і втілення довгострокових цілей підприємства стосовно забезпечення його стабільного функціонування шляхом ефективного залучення і використання ресурсного потенціалу підприємства, коригування його стану на основі врахування змін факторів зовнішнього і внутрішнього середовища.

Основне призначення стратегії розвитку полягає в тому, щоб взаємоузгодити цілі підприємства з його можливостями, вимогами споживачів, використати слабкі позиції конкурентів та свої конкурентні переваги.

У ринковій економіці можна виділити чинники, що найбільш суттєво впливають на зміст стратегії, а саме: потреби клієнтів; наявність необхідних ресурсів; можливості використання власних і залучених капіталовкладень; рівень діючої технології та можливості її модифікації; тип і масштаб використання сучасних інформаційних технологій; кадровий потенціал тощо.

Наразі для сільськогосподарських підприємств України існує чітка необхідність щодо формування стратегії розвитку, як цілеспрямованого плану розвитку підприємства, який би визначав напрями діяльності, позицію в навколишньому та зовнішньому середовищі та перспективи подальшого розвитку, і забезпечував би досягнення головної місії.

Процес формування стратегії розвитку складається з таких етапів:

1) комплексний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства, який включає дослідження ринкових тенденцій, виявлення перспектив розвитку промислової галузі в країні та на міжнародних ринках, аналіз ресурсних можливостей забезпечення розвитку підприємства, внутрішню оцінку рівня розвитку промислового підприємства;

2) обґрунтування стратегічних цілей та формулювання місії підприємства;

3) розробка альтернативних стратегій з урахуванням обмежень та можливих ризиків, визначення перспективних та пріоритетних напрямів розвитку підприємства;

4) вибір стратегії розвитку підприємства;

5) реалізація стратегії розвитку підприємства;

6) оцінка роботи, вивчення нових тенденцій і здійснення коригування.

Саме така послідовність процесу формування стратегії розвитку підприємства дозволяє врахувати вплив зовнішнього середовища, виявити сучасні ринкові тенденції, задати орієнтири довгострокового розвитку підприємства з урахуванням наявного ресурсного потенціалу, системи взаємовідносин, а також ринкової позиції.

Необхідно акцентувати увагу, що головною метою реалізації першого етапу «Комплексний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства» є, в першу чергу, змістовний і формальний опис підприємства, виявлення його особливостей, тенденцій та напрямків розвитку.

При цьому, основними джерелами інформації при проведенні аналізу є: дані про розвиток галузі, в якій функціонує підприємство, можливі тенденції та прогнози; інформація про підприємство – його рейтинг, територіальне розміщення, спеціалізація; статистична та бухгалтерська звітність підприємства, устав підприємства, річні звіти про його виробничу діяльність тощо.

Зазначимо, що факторів зовнішнього середовища, на які підприємство не може вплинути, переважно відносяться: політичні та правові фактори (зміни податкового законодавства, програми спрямовані на підтримку галузі промисловості, антимонопольне законодавство, грошово-кредитна політика, патентне законодавство);

економічні фактори – зростання економіки країни в цілому дозволяє підприємствам досягти поставлених цілей, занепад в економіці – знижує споживчий попит, що ускладнює розвиток підприємства (курси зарубіжних валют, рівень інфляції, стан на ринку цінних паперів тощо);

соціальні та культурні фактори формують потреби населення, від чого залежить набір затребуваних товарів і послуг, а також вимоги працівників до роботодавців; технологічні фактори – передбачають необхідність підприємств не відставати від конкурентів в сфері впровадження нової техніки і технологій.

Що стосується внутрішніх факторів, які впливають на функціонування і розвиток підприємства, то до них слід віднести: виробництво (процес, який залежить від рівня технології і техніки, що використовуються, кваліфікації персоналу, від якого, в свою чергу, залежить якість продукції і робіт, а отже і затребуваність на ринку);

менеджмент (визначення системи цілей для підвищення ефективності управління, виявлення резервів поліпшення функціонування підприємства);

фінанси (визначення чіткої спрямованості використання фінансових ресурсів, обґрунтування запланованих фінансових показників і створення сприятливих умов розвитку);

організаційна структура (система оптимальної взаємодії всіх структур підприємства з метою оперативного прийняття рішень); персонал (один з головних визначальних чинників внутрішнього середовища функціонування підприємства);

НДДКР (інноваційні дослідження і розробки, які проводяться з метою розширення асортименту продукції, її удосконалення тощо).

Особливо важливе значення при проведенні комплексного аналізу має дослідження зовнішнього середовища, адже при розробці та виборі стратегії підприємство повинно не тільки орієнтуватися на повне використання свого потенціалу, але й на залежність від постачальників і споживачів продукції.

Також зазначимо, що перш ніж приступити до розробки стратегії розвитку на підприємстві, необхідно проаналізувати його фінансово-економічний стан, що дозволить ліквідувати виявлені порушення в функціонуванні підприємства, а також посилити виявлені позитивні тенденції.

Отже, з урахуванням аналізу перспектив розвитку підприємства при певних припущеннях про зміну зовнішнього середовища та визначення позицій підприємства в конкурентній боротьбі за ринки збуту своєї продукції, формуються стратегічні цілі підприємства та обґрунтовується його місія, що є другим етапом зазначеного процесу розробки стратегії розвитку на підприємстві.

При цьому стратегічні цілі мають бути прийнятними, вимірюваними, досяжними, визначеними у часі, адже в процесі функціонування підприємства вони потребують коригування та узгодження.

Для реалізації третього етапу «Розробка альтернативних стратегій з урахуванням обмежень, визначення перспективних та пріоритетних напрямів розвитку підприємства» важливим є врахування необхідності адаптації діяльності підприємства до постійно мінливих умов зовнішнього середовища, визначення шляхів мобілізації ресурсів підприємства для досягнення основних цілей і завдань його розвитку.

Вибір стратегії розвитку підприємства є ключовим етапом в процесі її формування, слід зазначити, що в основі розробленого стратегічного плану підприємства завжди лежить необхідність безперервного стратегічного планування. Пояснюється це постійним впливом середовища підприємства (внутрішнього та зовнішнього) та відповідно появою змін, які призводять до необхідного оновлення як основних положень стратегічного плану, так і системи ключових показників.

Враховуючи це, важливим в процесі формування стратегії розвитку підприємства є врахування існуючих головних моделей, що лежать в основі вибору стратегії розвитку: модель системи стратегій підприємства; модель стратегічного планування на основі реалізації послідовності дій (формулювання та визначення місії, стратегічних цілей, факторів впливу середовища (як внутрішнього, так і зовнішнього), законодавчих і соціальних нормативів, стратегічних напрямків і орієнтирів реалізації стратегії, складання та обґрунтування супроводу стратегічного плану діяльності підприємства тощо); модель процесу безперервного стратегічного планування; організаційна модель стратегічного планування підприємства; модель управління ризиками підприємства, яка базується на безперервному моніторингу середовища; модель формування системи цільових показників підприємства з використанням методів статистичного і експертного аналізу.

Таким чином, розуміючи під формуванням стратегії розвитку усвідомлений підконтрольний процес з метою розробки довгострокових управлінських рішень та їх формальної реалізації на підприємстві, зазначимо, що головне призначення впровадження нових стратегій – це можливість переорієнтувати вітчизняні промислові підприємства зі шляху екстенсивного росту на якісно новий, інноваційний шлях, який дозволить вистояти у кризовий період і забезпечить надійну основу для успіху та ринкового домінування на період майбутнього зростання економіки.

Для цього, в процесі стратегічного управління підприємством повинні досягатися поставлені перед ним цілі, визначені в комплексній стратегії його розвитку.

Отже, для досягнення мети, яка забезпечуватиме швидке досягнення стабільного розвитку підприємства, важливо здійснити певну сукупність заходів, що максимізують натуральні та вартісні показники виробничої діяльності; підвищують прибуток та рентабельність; покращують показники фінансової стійкості в короткостроковому і довгостроковому періодах функціонування підприємства.

Для досягнення спрямованого, незворотного, закономірного розвитку підприємства важливою в контексті дослідження є розробка відповідного механізму, який буде спрямований на зміну існуючої системи управління з метою нейтралізації факторів, що негативно впливають на функціонування підприємства. При цьому слід зазначити, що для коректної побудови механізму формування стратегії розвитку спочатку необхідно дослідити фактори, що негативно та позитивно впливають на розвиток підприємства.